

Celebració de final de curs al Seminari

El divendres 21 de juny al migdia, en la proximitat de la festa del Naixement de Sant Joan Baptista, patró del Seminari Major de Terrassa, Mons. Saiz Meneses va presidir la celebració del final de curs del Seminari Major i del Seminari Menor. L'acompanyà Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar i rector del Seminari, l'equip de formadors i diversos professors de la institució. La celebració consistí en la Missa seguida del dinar de final de curs.

GLOSSA

Tot escoltant els germans grans

Una escola d'una línia, des de llar d'infants fins a secundària obligatòria, celebra la festa del seu patró amb una pregària en què participen els alumnes des de P3 fins a quart d'ESO. Coincideix amb l'últim dia de curs. Abans de cloure's la pregària, un noi i una noia dels que finalitzen etapa i estada a l'escola adrecen unes paraules als companys que restaran al centre. Comencen així: «Encara recordem quan érem nosaltres els que estàvem aquí al davant asseguts, mirant com els grans s'acomiadaven. Mai vam arribar a pensar que algun dia ens tocaria a nosaltres marxar i deixar tota aquesta família de l'escola enrere. Cada professor i cada alumne ens ha ensenyat alguna cosa. Hem crescut amb els ensenyaments d'aquesta escola, inspirats en els ensenyaments del Crist [...]. Avui ens toca a nosaltres acomiadar-nos.»

Aquests *germans grans* segueixen dient als seus companys, amb mots sincers i sentits: «No us inundarem amb paraules emotives i explicacions sobre el que ha suposat formar part d'aquesta família esco-

lar, perquè us volem adreçar unes paraules directament a vosaltres». Amb to directe, parlen als alumnes que restaran a l'escola i, des de la pròpia experiència viscuda en aquelles aules i patis, els recomanen: «Heu d'escoltar bé les paraules dels professors, que, tot i que a vegades puguin semblar absurdes, seran eines que us ajudaran a construir el vostre futur». No dubten a proposar unes fites a assolir: «La nostra missió és poder esdevenir pelegrins en el camí de la vida que estem construint. Ser bastó quan algú necessita suport. Ser capa quan algú necessita acolliment, recolliment i diàleg. Ser la creu per poder testimoniar la paraula del Senyor i el seu missatge a tots els que ens envolten». I acaben amb un agraïment: «Hem d'agrair als professors el que ens han mostrat i transmès.»

«Sigueu agraïts. Que la paraula de Crist habiti en vosaltres amb tota mena de riquesa; instruiu-vos i encamineu-vos els uns als altres en tota mena de saviesa; moguts per la gràcia de Déu» (Col 15-16).

Enric Puig Jofra, SJ

Aniversari de l'Inici de Ministeri Episcopal i de la benedicció i col·locació de la primera pedra de l'edifici de la Cúria Diocesana

Dijous dia 25 de juliol, Solemnitat de Sant Jaume Apòstol, s'acompleixen nou anys de l'Inici de Ministeri Episcopal de Mons. Josep Àngel Saiz Meneses a la diòcesi de Terrassa, creada pel beat Joan Pau II, papa. És també el sisè aniversari de la benedicció i col·locació de la primera pedra de l'edifici de la Cúria Diocesana.

REMEU MAR ENDINS

Invitació a seguir la JMJ de Rio de Janeiro

Aquesta setmana, pel que fa a la informació religiosa, estarà marcada per la celebració a Rio de Janeiro de la Jornada Mundial de la Joventut. Pel meu servei —durant varis anys— com a bisbe encarregat de la Pastoral de la Joventut, al si de la Conferència Episcopal Espanyola, he tingut l'ocasió de participar en diverses ocasions en les Jornades Mundials de la Joventut (JMJ).

Es tracta, com ho recordareu, d'una iniciativa del beat Joan Pau II, que el mateix dia que començava el seu pontificat va dir als joves, a la Plaça de Sant Pere, que ells eren «l'esperança de l'Església» i també la seva esperança. Joan Pau II tenia un do especial per a sintonitzar amb els joves i ells hi varen correspondre. Per això les JMJ han quedat com una de les iniciatives que van marcar el llarg pontificat —27 anys— del Papa polonès.

La JMJ que anem a viure aquesta setmana, a causa de la renúncia de Sa Santedat Benet XVI i de l'elecció del papa Francesc, ha quedat entre dos pontificats. El nostre Papa emèrit va fer seva la iniciativa del seu predecessor i es va fer present a les JMJ de Colònia, de Sidney i de Madrid: aquesta darrera és una Jornada que recordem molt bé tant pels actes previs a les diòcesis com pels actes centrals a Madrid.

La JMJ d'aquesta setmana estarà marcada per la presència del papa Francesc, en el seu primer viatge internacional —segons sembla, l'únic que realitzarà enguany— i per la visita a aquell que ha estat «el seu continent», el món llatinoamericà. Passarà pràcticament tota aquesta setmana en aquelles terres que coneix tan bé. Visitarà el santuari marià de Aparecida —una expressió de la seva profunda pietat mariana— i es reunirà amb el CELAM, l'organisme que agrupa els episcopats llatinoamericans. També visitarà una de les *favelas* de la ciutat de Rio de Janeiro, ell que tant sovint es feia present a les anomenades *villas miseria* del gran Buenos Aires.

Del dijous al diumenge el Papa estarà dedicat a la JMJ, (marcada per la Missió). El seu lema es: «Aneu i convertiu tots els pobles». Una de les persones que més pregaran pels fruits de la JMJ serà sens dubte el Papa emèrit, Benet XVI, que en el missatge als joves per a convocar-los a Rio de Janeiro va insistir en el sentit comunitari de la missió, perquè «ningú no pot ser testimoni de l'Evangeli en solitari».

Per la llunyania del lloc de celebració d'aquest esdeveniment —i també pels efectes de la crisi econòmica— la participació dels joves del nostre país no serà tan nombrosa com en d'altres ocasions. Les diòcesis catalanes promovem un encontre de joves cristians a Llinars del Vallès, en comunió de pregària i de vida amb el Sant Pare i amb tots els qui participin en els actes de Rio de Janeiro, en connexió amb els actes centrals i, sobretot, amb l'esperit del papa Francesc i amb els ensenyaments que ens ofereixi.

Us convido a tots a seguir aquest esdeveniment que és motiu d'esperança per a tots els fills i filles de l'Església.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ PALOMA GÓMEZ BORRERO

Renúncia papal

La renúncia de Benet XVI va donar encara més valor al seu pontificat. El seu gest va ser valent, ja que per prendre una decisió com aquesta es necessita «molt coratge, valor, coherència i, sobretot, humilitat», assegura la periodista Paloma Gómez Borrero, que en el seu darrer llibre *De Benedicto a Francisco. El cónclave del cambio* (Planeta) respon algunes de les qüestions suscitées arran de la renúncia del papa Benet XVI.

Què reflecteix en el llibre?

L'arribada fins a Francesc partint d'un Papa que ens ha deixat grans escrits, però que per les seves mancances físiques no ha pogut afrontar els reptes i els desafiaments actuals, que veia que eren necessaris, i per això ha marxat. Ha volgut deixar que l'Església la porti un home que tingui aquest vigor físic que a ell li ha faltat. Explico qui és Benet XVI i les grans coses que ha fet. Han estat vuit anys de pontificat molt fecunds; només cal veure com ha afrontat la pederàstia, el diàleg amb altres religions...

Quins reptes té el nou Papa?

És el Papa que necessitem avui en una societat en què compta molt el carisma. El repte principal és tornar a Crist aquesta societat d'avui, descristianitzada. En doctrina serà molt estricta. En un món consumista com l'actual cal canviar les estructures econòmiques i socials, i impregnar-les de l'Evangeli.

Serà capaç de fer un tomb a la Cúria?

Crec que sí. Ho està estudiant amb el consell de vuit cardenals. Com a bon jesuïta, ho està valorant i després de l'estiu, cap al setembre o l'octubre, ho podem comprovar, perquè crec que seran molt profunds. El més decisiu serà el nomenament del secretari d'Estat.

Oscar Bardají i Martín

JESÚS DE NATZARET

Les grans paràboles de Lluç

Actualitat de la paràbola del bon samarità (2)

L'actualitat de la paràbola és patent. Si la traduïm a les dimensions de la societat mundial, ens adonem, per exemple, del poc cas que desporten als nostres ulls els pobles robats i saquejats d'Àfrica. Llavors veiem fins a quin punt ens són *pròxims*; veiem que el nostre estil de vida també els ha robat i saquejat. Formen part també d'aquest robatori les ferides de l'ànima que han rebut de nosaltres. En comptes de donar-los Déu, el Déu que se'ns ha apropiat en el Crist, i d'aquesta manera admetre i consumir llurs grans i valuoses tradicions, hem tingut el cinisme d'ensenyar-los un món sense Déu, on tot roda a l'entorn del poder i del profit.

Cal que ajudem materialment, però cal que també revisem la nostra forma de vida. Donem poc, si ens limitem a donar només béns materials. Que no hi ha gent saquejada i robada també al voltant nostre? Les víctimes de la droga, del tràfic humà, del turisme sexual, dels homes interiorment destruïts, que estan buits enmig de la riquesa material.

Tot això són coses que ens importen i ens criden a tenir la mirada i el cor de proïme, el coratge de l'amor als altres. És ben possible que el sacerdot i el leuïta passessin de llarg més per por que per indiferència. Cal que aprenguem de nou la gosadia de la bondat; i això només ho aconseguirem si interiorment ja som *bons*, si interiorment ja som *proïme* i així rebem la capacitat de veure quina mena de servei demana el meu entorn i el cercle més ampli de la meua vida, servei que és a les meves mans i que per això és comesa meua.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

La vocació de construir ponts

Els moments fundacionals del cristianisme confirmen la seva vocació de construir ponts. Per tant, dialogar amb les espiritualitats postmodernes no és traïr la identitat cristiana, sinó més aviat al contrari, continuar

sent fidel a la seva vocació d'estar oberts a la cultura de cada moment.

Els assistents a la Pentecosta entenen el missatge: «Els sentim proclamar en les nostres pròpies llengües les grandeses de Déu» (*Ac 2,11b*). Parlin l'idioma que parlin els deixebles, els oients no han de renunciar a la pròpia llengua —la pròpia identitat— per sentir i entendre el missatge de Déu. El poden comprendre en la seva llengua materna, la llengua que els ha engendrat i que configura la seva idiosincràsia. Un idioma no és un element tècnic i asèptic, sinó que està fortament arrelat en la condició humana.

En la festa de la Pentecosta es proclama una Nova Aliança adreçada a tota la humanitat. Per això, cada poble i cada persona entén la grandesa de Déu en la llengua que li resulta significativa. L'experiència espiritual s'insereix en la particularitat de cada cultura.

Josep Otón
(*El reencantament postmodern*, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

DONES DE FE

Etty Hillesum
(Middelburg, Holanda, 1914 - Auschwitz, 1943)

Etty (Esther) Hillesum va néixer en una família jueva culta. Igual que els seus germans, Mischa (pianista) i Jaap (metge), tenia una intel·ligència brillant. Apassionada per la literatura i la filosofia, li interessava també la psicologia, i això la va portar a conèixer el psicoquírog leg Julius Spier, que tindria un paper decisiu en la seva evolució espiritual, des de la indiferència inicial a una experiència de Déu profunda, mística.

En esclatar la guerra, després de treballar uns dies com a dactilògrafa en el Consell Jueu —l'organisme responsable de pactar amb els alemanys les deportacions—, la seva repugnància envers el Consell i la feina assignada, la va empènyer a oferir-se voluntària per anar com a *treballadora social* al camp de trànsit de Westerbork, preludi d'Auschwitz. Fou destinada a l'hospital i aquí, enmig del sofriment, Déu se li revelà extraordinàriament proper i l'atroç realitat quotidiana li aparegué, paradoxalment, portadora de sentit. «No ets tu, Déu meu, qui ens pot ajudar, sinó nosaltres els qui et podem ajudar a tu, i d'aquesta manera ajudar-nos a nosaltres mateixos». Renuncià a salvar-se —hauria pogut, com a membre del Consell—, decidint compartir la sort del seu poble. Deportada a Auschwitz, va morir el 30 de novembre de 1943, juntament amb els seus pares i el seu germà Mischa, mentre Jaap no va sobreviure a l'evacuació de Westerbork.

«Ajudar Déu... ésser un bàlsam per a tantes ferides», el crit penetrant d'Etty Hillesum.

Adelaide Baracco, teòloga

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 22. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-2.3-4.5-6 / Jn 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixeblla de Jesús; sant Teòfil, pretor romà mr.
- 23. □ Dimarts** [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa.
- 24. ■ Dimecres** [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Víctor, mr.; sant Boris, mr.; santa Cristina, vg. i mr.
- 25. ■ Dijous** [Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.
- 26. □ Divendres** [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).
- 27. ■ Dissabte** (■ Barcelona, Sant Feliu i Terrassa) [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Mt 13,24-30]. St. Cugat (Cucufate), mr. barceloní (s. IV), d'origen africà, venerat, entre altres indrets, a St. Cugat del Vallès.
- 28. ■ † Diumenge vinent**, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Gn 18,20-32 / Sl 137 / Col 2, 12-14 / Lc 11,1-13]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 18,1-10a)

En aquells dies, el Senyor s'aparegué a Abraham a l'alzina de Mambré. Abraham seia a l'entrada de la tenda, quan la calor del dia era més forta. Alçà els ulls i veié tres homes aturats davant d'ell. Així que els veié correu a rebre'ls des de l'entrada de la tenda, es prosternà, inclinà el front fins a terra i digué: «Senyor, si m'heu concedit el vostre favor, us prego que no passeu sense aturar-vos amb el vostre servent. Permeteu que portin aigua per rentar-vos els peus i reposeu a l'ombra de l'alzina. Entretant aniré a buscar unes llesques de pa i refareu les vostres forces per a continuar el camí que us ha fet passar prop del vostre servent.»

Abraham entrà de pressa a la tenda i digué a Sara: «Corre, pren tres mesures de farina blanca, pasta-la i fes-ne panets». Després correu cap al ramat, trià un vedell tendre i gras i el donà al mosso perquè el preparés de seguida. Quan tot era a punt, prengué mató, llet i el vedell, els ho serví i es quedà dret al costat d'ells sota l'ombra de l'alzina, mentre ells menjaven. Llavors li preguntaren: «On és Sara la teva esposa?» Abraham respongué: «És dintre la tenda». Ell li digué: «L'any que ve tornaré aquí, i Sara, la teva esposa, haurà tingut un fill.»

▶ Salm responsorial (14)

R. *Senyor, qui podrà estar-se a casa vostra?*

Qui podrà viure a la muntanya sagrada? / El qui obra honradament / i practica la justícia, / diu la veritat tal com la pensa; / quan parla, no escampa calúmnies. R.

Mai no fa mal al proïsme, / ni carrega a ningú res infamant, / compta poc als seus ulls els descreguts, / honra i aprecia els fidels del Senyor. R.

No fia els seus diners a interès, / ni es ven per condemnar cap innocent. / El qui obra així, mai no caurà. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 1,24-28)

Germans, ara estic content de patir per vosaltres. Així continuo en la meua pròpia carn allò que encara falta als sofriments del Crist en bé del seu cos que és l'Església. Ara jo sóc servidor d'aquesta Església: Déu m'ha confiat la missió de dur a terme en vosaltres les seves promeses, el seu misteri secret, que d'ençà que existeixen els segles i les generacions humanes ell guardava amagat, però que ara ha revelat al seu poble sant. Déu ha volgut fer-li conèixer la riquesa i la grandesa d'aquest misteri que ell es proposava a favor dels qui no són jueus. El propòsit de Déu és aquest: que Crist, l'esperança de la glòria que ha de venir, estigui en vosaltres. Nosaltres l'anunciem. Sense fer distincions, amonestem tots els homes i els instruïm en tots els secrets de la saviesa per conduir-los al terme del seu desplegament en Crist.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 10,38-42)

En aquells temps, Jesús entrà en un poblet, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella que es deia Maria, asseguda als peus del Senyor, escoltava la seva paraula, mentre Marta estava molt atafegada per obsequiar-lo. Marta, doncs, vingué i digué: «Senyor, no us fa res que la meua germana m'hagi deixat sola a servir? Digueu-li, si us plau, que m'ajudi». El Senyor li respongué: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. La part que Maria ha escollit és la millor, i no li serà pas presa.»

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 18,1-10a)

En aquellos días, el Señor se apareció a Abrahán junto a la encina de Mambré, mientras él estaba sentado a la puerta de la tienda, porque hacía calor. Alzó la vista y vio a tres hombres en pie frente a él. Al verlos, corrió a su encuentro desde la puerta de la tienda y se prosternó en tierra, diciendo: «Señor, si he alcanzado tu favor, no pases de largo junto a tu siervo. Haré que traigan agua para que os lavéis los pies y descanséis junto al árbol. Mientras, traeré un pedazo de pan para que cobréis fuerzas antes de seguir, ya que habéis pasado junto a vuestro siervo.» Contestaron: «Bien, haz lo que dices.»

Abrahán entró corriendo en la tienda donde estaba Sara y le dijo: «Aprisa, tres cuartillos de flor de harina, amásalos y haz una hogaza.» Él corrió a la vacada, escogió un ternero hermoso y se lo dio a un criado para que lo guisase en seguida. Tomó también cuajada, leche, el ternero guisado y se lo sirvió. Mientras él estaba en pie bajo el árbol, ellos comieron. Después le dijeron: «¿Dónde está Sara, tu mujer?» Contestó: «Aquí, en la tienda.» Añadió uno: «Cuando vuelva a ti, dentro del tiempo de costumbre, Sara habrá tenido un hijo.»

▶ Salmo responsorial (14)

R. *Señor, ¿quién puede hospedarse en tu tienda?*

El que procede honradamente / y practica la justicia, / el que tiene intenciones leales / y no calumnia con su lengua. R.

El que no hace mal a su prójimo / ni difama al vecino, / el que considera despreciable al impío / y honra a los que temen al Señor. R.

El que no presta dinero a usura / ni acepta soborno contra el inocente. / El que así obra nunca fallará. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,24-28)

Hermanos:

Ahora me alegro de sufrir por vosotros: así completo en mi carne los dolores de Cristo, sufriendo por su cuerpo que es la Iglesia, de la cual Dios me ha nombrado ministro, asignándome la tarea de anunciaros a vosotros su mensaje completo: el misterio que Dios ha tenido escondido desde siglos y generaciones y que ahora ha revelado a sus santos. A estos ha querido Dios dar a conocer la gloria y riqueza que este misterio encierra para los gentiles: es decir, que Cristo es para vosotros la esperanza de la gloria.

Nosotros anunciamos a ese Cristo; amonestamos a todos, enseñamos a todos, con todos los recursos de la sabiduría, para que todos lleguen a la madurez en su vida en Cristo.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 10,38-42)

En aquel tiempo, entró Jesús en una aldea, y una mujer llamada Marta lo recibió en su casa. Esta tenía una hermana llamada María, que, sentada a los pies del Señor, escuchaba su palabra. Y Marta se multiplicaba para dar abasto con el servicio; hasta que se paró y dijo: «Señor, ¿no te importa que mi hermana me haya dejado sola con el servicio? Dile que me eche una mano.» Pero el Señor le contestó: «Marta, Marta, andas inquieta y nerviosa con tantas cosas; sólo una es necesaria. María ha escogido la parte mejor, y no se la quitarán.»

COMENTARI

Maria ha escollit la millor part

Tot al llarg de la seva vida pública Jesús va suscitar reaccions diverses entre la gent. Uns el van acollir i d'altres no, i encara en diferents graus. Jesús és acollit amicalment a casa de dues germanes, Marta i Maria. L'evangeli de Joan ens presenta aquestes dues dones, i el seu germà Llätzer, establerts a la població de Betània, a les portes de Jerusalem, com amics íntims de Jesús (cf. Jn 11,1-44 i 12,1-7). Lluc, en canvi, ens presenta aquesta escena en el camí de Jesús cap a Jerusalem, sense precisar-ne la ubicació.

Cadascuna de les dues germanes acull Jesús a la seva manera. Marta, com a bona mestressa de

casa, s'afanya a obsequiar Jesús. Ell no viatja sol, l'acompanyen els deixebles amb qui comparteix vida i missió. Acollir Jesús vol dir acollir tot el grup dels deixebles del mestre itinerant. Certament, una bona feina per a Marta i els servents de la casa. En els evangelis, Jesús és convidat a casa de persones benestants; podem pensar que també ho era la casa de Marta i de Maria. No tothom podia acollir a casa seva la comunitat de deixebles!

Maria, però, s'ajeu als peus del mestre per escoltar-lo. Seure als peus del mestre és l'actitud típica del deixeble en la societat jueva d'aleshores. D'aquesta manera, Maria és presentada com a deixeble de Jesús. Cosa inaudita! Perquè no era habi-

tual que es permetés a les dones de ser deixebles dels mestres de la Llei i dels rabins d'aleshores... Jesús accepta, però, el discipulat de Maria, i tampoc no se n'escandalitzen els altres deixebles. Un exemple de l'obertura de Jesús i dels seus.

Davant la recriminació de Marta (com pot una dona seure als peus del mestre, amb la feina que hi ha a la casa!), Jesús lloa l'actitud de Maria perquè ha escollit la millor part: l'escolta de la paraula de Jesús. Acollir Jesús està bé, i cercar d'obsequiar-lo és cosa bona, però és molt millor acollir la seva paraula i deixar-se transformar per ella. Maria ho va saber fer, també la mare de Jesús. Ho fem també nosaltres?

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest diumenge dia 21, a les 18 h. Celebra la Missa de l'Aplec de l'ermita de Santa Justa a Lliçà d'Amunt.

Dilluns dia 22. Visita les colònies del centre d'esplai La Branca de la parròquia de Sant Vicenç de Jonqueres de Sabadell a Borredà, convidat pel Moviment de Centres d'Esplai Cristians (MCEC).

Divendres dia 26, a les 20 h. Presideix la darrera reunió del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics.

Diumenge dia 28 a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la Trobada de Joves de les diòcesis amb seu a Catalunya, amb motiu de la JMJ, a la Casa de Colònies Mogent, dels Germans Maristes, a Llinars del Vallès.

NOTÍCIES

XIII Aniversari de Mn. Francesc Cima. El dissabte dia 15 de juny al migdia, Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar de Terrassa presidí la celebració de l'Eucaristia a l'església parroquial de la Mare de Déu del Roser de Gisclareny (diòcesi de Solsona) en el XIII aniversari de la mort de Mn. Francesc Cima, sacerdot a Terrassa, apòstol dels joves i fundador del Casal del Roser de Gisclareny.

Primera jornada esportiva de les escoles de la diòcesi. El dimecres 19 de juny es va realitzar la primera jornada esportiva de les escoles de la diòcesi de Terrassa. Va tenir lloc a l'Escola Nostra Senyora de Montserrat de Rubí. Hi varen participar els alumnes de 6è de Primària (11-12 anys) de les quatre escoles de la Fundació d'Escoles Diocesanes i Parroquials, que són: la pròpia Escola Nostra Senyora de Montserrat, de Rubí; l'Escola Mare de Déu de la Salut, de Sabadell; l'Escola Ramon Pont de Terrassa i l'Escola Sant Lluís Gonzaga de la Garriga. A les 12 del migdia el Sr. Bisbe visità les diferents competicions que s'estaven duent a terme i es reuní amb

els directores de les escoles. Després, a les 13.30 h presidí el lliurament de premis a tots els alumnes participants.

Quatre alumnes de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut, finalistes d'un concurs internacional de ciència. El grup d'alumnes de 4t d'ESO de l'Escola Diocesana Mare de Déu de la Salut de Sabadell format per Joan Cuscó, Arnau Siscart, Yago Díaz i Gerard Pascual han estat escollits com a finalistes del concurs de ciència que Google organitza anualment a tot el món. Han dut a terme un treball d'experimentació científica amb l'assessorament de Cosmocaixa i de l'Associació Astronòmica de Sabadell.

AGENDA

La Jornada Mundial de la Joventut:

• **A Rio de Janeiro.** Del dimarts 23 al diumenge 28 de juliol tindrà lloc a la ciutat de Rio de Janeiro (Brasil) la XXVIII Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) amb el lema *Aneu i feu feibles de tots els pobles (Mt 28,19)*. El programa inclou les Catequesis impartides pels Srs. Bisbes, el Via Crucis, les celebracions de l'Eucaristia, la Vetlla del dissabte a la nit i la Missa del diumenge presidides pel papa Francesc. Les diòcesis del Brasil s'han preparat per a aquesta JMJ. Des del 13

de setembre de 2011 la Creu i la Icona de les JMJ ha recorregut els 247 bisbats abans d'arribar a Rio de Janeiro.

• **A les diòcesis amb seu a Catalunya.** Els dies 26, 27 i 28 de juliol, coincidint amb la JMJ de Rio de Janeiro, joves de les diòcesis amb seu a Catalunya es trobaran a la Casa de Colònies Mogent, dels Germans Maristes, a Llinars del Vallès. Duran a terme els actes propis de la JMJ: catequesis dels Srs. Bisbes, Via Crucis i Vetlla. El dissabte dia 27 presidirà la celebració de l'Eucaristia Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona; el diumenge dia 28 la presidirà Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa. A més tindran connexions via Internet amb els actes de Rio de Janeiro.

Exercicis espirituals. Organitzats pels Grups d'Oració i d'Amistat (GOA) i oberts a tothom. Dirigits per Mn. Manuel Valls: *Any de la fe. El Credo*. Lloc Casa de la Immaculada (Tiana). Del 26 al 30 d'agost. Inscripcions (fins al 20 d'agost) al Centre GOA: tel. 932 181 005; e-mail: goracionamistad@yahoo.es.

BREUS

Moreneta en sou.

CD de l'Escolania i la Capella de Música de Montserrat amb 10 cants del P. Àngel Rodamilans a partir de textos de Jacint Verdaguer. El P. Àngel Rodamilans —amb d'altres monjos de Mont-

serrat— serà beatificat com a màrtir el proper 13 d'octubre. Nascut a Sabadell, fou escolà de Montserrat i prevere de la diòcesi de Barcelona. Exercí com a Mestre de Capella de la seva parròquia natal, la Puríssima Concepció de Sabadell i guanyà les oposicions a Mestre de Capella de la parròquia del Sant Esperit de Terrassa on es traslladà amb la seva mare. Quan aquesta va morir, ell entrà com a monjo a Montserrat on seguí la dedicació a la música, essent director de l'Escolania.

Presència de Gaudí a la JMJ. A la Jornada Mundial de la Joventut que es farà a Rio de Janeiro del 23 al 28 de juliol es podrà visitar l'exposició *Antoni Gaudí: The days of creation* (Antoni Gaudí: els dies de la Creació).

REMAD MAR ADENTRO

Invitación a seguir la JMJ de Río de Janeiro

Esta semana estará marcada, en cuanto a la información religiosa, por la celebración en Río de Janeiro de la Jornada Mundial de la Juventud. Por mi servicio —durante varios años— de obispo encargado de la Pastoral de la Juventud, en el seno de la Conferencia Episcopal Española, he tenido la ocasión de seguir esta iniciativa de las Jornadas Mundiales de la Juventud (JMJ).

Se trata, como se recordará, de una iniciativa del beato Juan Pablo II, el cual, en el mismo día en que comenzaba su pontificado, dijo a los jóvenes, en la plaza de san Pedro, que ellos eran «la esperanza de la Iglesia» y también su esperanza. Juan Pablo II tenía un don especial para sintonizar con los jóvenes, y ellos correspondieron. Por ello, las JMJ han quedado como una de las iniciativas que marcaron el largo pontificado —27 años— del Papa polaco.

La JMJ que vamos a vivir esta semana, a causa de la renuncia de Benedicto XVI y de la elección del papa Francisco, ha quedado entre dos pontificados. Nuestro Papa emérito hizo suya la iniciativa

de su predecesor y se hizo presente en las JMJ de Colonia, de Sydney de Madrid, una JMJ tan recordada entre nosotros, tanto por los actos previos en las diócesis como por los actos centrales en Madrid.

La JMJ de esta semana estará marcada por la presencia en ella del papa Francisco, en su primer viaje internacional —al parecer, el único que realizará este año— y por su visita al que ha sido «su continente», el mundo latinoamericano. Prácticamente, pasará toda esta semana en aquellas tierras por él tan conocidas. Visitará el santuario mariano de Aparecida —una expresión de su profunda piedad mariana— y se reunirá con el CELAM, el organismo que agrupa a los episcopados latinoamericanos. También visitará una de las *favelas* de la ciudad de Río de Janeiro, él que con tanta frecuencia se hacía presente en las llamadas *villas miseria* del gran Buenos Aires.

Del jueves al domingo, el Papa estará dedicado a la JMJ, que estará marcada por la misión. Su lema es. «Id y haced discípulos a todos los pueblos».

Una de las personas que más van a rezar por los frutos de esta JMJ será sin duda el Papa emérito, Benedicto XVI, el cual en el mensaje a los jóvenes para convocarles a la Río de Janeiro insistió en el sentido comunitario de la misión, en que «nadie puede ser testigo del Evangelio en solitario».

Por la lejanía del lugar de celebración de este acontecimiento —y debido también a los efectos de la crisis económica—, la participación de los jóvenes de nuestro país no será tan numerosa como en otras ocasiones. Las diócesis catalanas promovemos un encuentro de jóvenes cristianos en Llinars del Vallès, en comunión de oración y vida con el Santo Padre y con todos los que participan en Río de Janeiro, en conexión con los actos centrales, y sobre todo con el espíritu y las enseñanzas que el papa Francisco nos ofrezca.

A todos os invito a seguir este acontecimiento que es motivo de esperanza para todos los hijos e hijas de la Iglesia.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa